భశుం

"గురూగారూ- ఇంతకీ సినిమా వున్నట్టా - లేనట్టా యివాళ" అడిగాడు లీలా ప్రసాద్, రామకృష్ణ రావటం చూసి.

"మన తెలుగు సాంస్కృతిక సంఘం కార్యదర్శిగారిచ్చిన 'ఆహ్వానం' ప్రకారం యివాళ ప్రొద్దున పది గంటలకు ఈ హాల్లో సినిమా వుండాలి మరి - కానీ ఎవరూ యింకా వచ్చినట్టులేదే". - రామకృష్ణ అన్నాడు అటూ - యిటూ చూస్తూ.

ఈలోగా ఒక కారు వచ్చి ఆగింది. దాంట్లోంచి అయిదుగురు అందమైన అమ్మాయిలూ, ఒక అబ్బాయి దిగారు.

"ఈ కేరళ దేశంలో తెలుగు సినిమా వేస్తున్నామని తెలిసి, మళయాళ మనోరమలు చూట్టానికి వచ్చినట్టున్నారు గురూగారూ!" అన్నాడు లీలాప్రసాద్ - సన్నగా విజిల్ వేసి.

"ఐ డోంట్ థింక్ సో" సాలోచనగా అన్నాడు రామకృష్ణ, అయిదుగురు అమ్మాయిలకూవున్న పొడగాటి ఏడు జడలను చూస్తూ.

ఈలోగా ఆ అయిదుగురప్సరసల తాలూకు అబ్బాయి, కౌంటర్లో అడుగుతున్నాడు. హాలువాడు "మనసారుమయిల్" మళయాళ సినిమా చూడాలంటే మధ్యాహ్నం రెండున్నరకి రండి, ఈలోగా 'తెలుగు' సినిమా చూడాలంటే చూడవచ్చు" అని చెప్పినట్టున్నాడు - ఆ అబ్బాయి వెనక్కి తిరిగి సదరు అయిదుగురు అమ్మాయిలనూ కారులోఎక్కించుకుని యింకో మళయాళ సినిమా కోసం 'అజంతా' థియేటర్కో, 'కస్తూరి' థియేటర్కో బయల్దేరాడు.

ఆ కారు అటు వెళ్ళగానే యింకో కారు లోపలకు వచ్చింది. సుబ్బారావ్, అనుపమ దిగారు దాంట్లోంచి.

"వాట్! ప్రసాద్, సినిమా వున్నదా?" అడిగాడు సుబ్బారావ్.

"వున్నట్టే వుంది" అన్నాడు లీలాప్రసాద్

లోపలకు వెళ్ళి కనుక్కొచ్చినట్టున్నాడు రామకృష్ణ - "బాక్స్ వచ్చిందని అప్పుకుట్టన్ నాయర్ చెప్పాడు. ఇంకేమీ ఫరవాలేదు. ఇవాళ తెలుగు సినిమా చూడబోతున్నాం" అన్నాడు.

"పదయిపోయింది అప్పుడే, యింకా అందరూ రాలేదే!" అన్నది అనుపమా సుబ్బారావ్.

"అదే తెలుగువాడి గొప్పదనం. పది గంటలకు సినిమా అంటే పదిన్నరకల్లా టంచనుగా వచ్చేస్తారు!"

హాల్లో పాటలు మొదలు పెట్టినట్టున్నారు - "నావారు కావ్యదేవతే..." అని కమ్మగా పాడుతున్నాడు జేసుదాసు.

మెల్ల మెల్లగా తెలుగు మిత్రులు చేరుతున్నారు.

"తెలుగు సినిమా చూసి దాదాపు మూడేళ్ళయింది!" అన్నాడు మూర్తి అప్పుడే వస్తూ.

"అదృష్టవంతుడివి - బ్రతికిపోయావ్" అన్నాడు సుబ్బారావ్.

"ఏం బాబూ - ప్రతి నెలా మన సంఘం వాళ్లు చూపించే సినిమాలకు రావటంలేదా - తెలుగు సినిమా చూసి మూడేళ్ళయిందంటున్నావ్" అడిగాడు లీలాప్రసాద్.

"ఎప్పుడూ ఏదో ఆఫీసు పని తగిలి రావటం కుదరటంలేదు - ఏం చేయను!" అన్నాడు మూర్తి.

"కొయ్యకురా కృష్ణన్‌కుట్టీ - మేము యిక్కడ తెలుగు సినిమాలు వేసే టైము లోనే - నువ్వు మళయాళ సినిమాలకు పోయినట్టు దాఖలాలు వున్నాయి - నిరూపించమంటావా?" అన్నాడు చిదంబరం.

"నిరూపించనక్కరలేదు యువర్ ఆనర్! వాడు ఒప్పుకుంటున్నాడు!" అన్నాడు ఎ టు జడ్ రావ్. అతని పూర్తి పేరు డి.యస్. ఆర్. యస్. యల్. ఆర్. కె.పి.డి.యన్.యస్. రావ్.

"నేను ఒప్పుకోను" అన్నాడు మూర్తి.

"ఒప్పుకోకపోతే ఈ సారి మా యింటి కొచ్చినప్పుడు కొబ్బరి నూనెతో గారెలు చేయించి, నీచేతే తినిపిస్తాను రాస్కెల్" అన్నాడు ఎ టు జడ్ రావ్.

"రామకృష్ణ గారూ - థాంక్స్ సార్. ఇన్నాళ్లకి మీరు మా పెద్ద బాస్ సినిమా తెప్పించారు - మీరు మా అసోసియేషన్‌కి వంద ఏళ్లు సెక్రటరీగా వుండి, ఈ నటుడి సినిమాలే తెప్పించవలసిందిగా చేయమని, ఆ భగవంతుడ్ని కోరుకుంటున్నాను" అన్నాడు చిదంబరం.

రామకృష్ణ చిరునవ్వు నవ్వాడు - "నీకు సన్మానం చేయిస్తా నుండవోయ్ చిదంబరం. ఇంకా వంద సంవత్సరాలు ఈ సినిమాలు చూసేటంత ఓపిక నీకు వున్నందుకు మన సంఘంతరపున ఒక బిరుదు కూడా యిప్పిస్తాం" అన్నాడు.

"స్వప్నాడనం - ఎందె స్వప్నాడనం" అని వాణీ జయరాం పాడుతున్న పాట తీయగా

వినిపిస్తోంది లోపల్నుంచి.

దాదాపు రెండు వందల పైనే వచ్చారు జనం.

నెల కోసారి కలుసుకుంటున్నారేమో, అందరూ ఒకళ్ల నొకళ్లు పలకరించు కోవటం. నవ్వుకోవటం అంతా సందడిగా వుంది.

"ఫిబ్రవరిలోనే గుంటూరులో ఎండలు మండిపోతున్నాయి సార్" అంటున్నాడు యజ్ఞనారాయణ.

"మీరు మన దేశం వెళ్లారా? - తెలుగు సినిమాలు ఏవేం చూశారు? ముందు అది చెప్పండి!" అడుగుతున్నాడు రాజు.

"డి.వి.యస్. కర్ణ, కురుక్షేత్రం లలో ఏది బాగా పోయిందిట?" అడిగాడు లీలాప్రసాద్.

"ఆవకాయ యింకా పెట్టి వుండరు!" అంటున్నది మృణాలిని, విశాలితో.

"యింకా పెట్టలేదు - ఏప్రిల్‌లో సత్యనారాయణగారు గుంటూరు వెళ్లి నప్పుడు, ఆయనచేత పంపిస్తానంది మా అమ్మ", అంటున్నది విశాలి.

"సుప్రభాతం... సుప్రభాతం..." అని జయచంద్రన్ మెలోడియస్‌గా పాడుతున్న పాటని ఆపేసి, సినిమా మొదలు పెడుతున్నా మోచ్ అన్నట్టుగా గంట కొట్టాడు హాలువాడు.

అంతేకాదు న్యూస్ రీల్ కూడా లేకుండా సినిమా మొదలు పెట్టేశాడేమో - లోపల్నించి టైటిల్ మ్యూజిక్ తాలూకు శబ్దాలు (లేక ధ్వనులు) వినబడుతున్నాయి.

"అయ్యా తెలుగు సినిమా చూసేస్తున్నాం!" అన్నాడు మూర్తి ఫాన్ క్రింద సీట్లో కూర్చుని - అతని ప్రక్కనే లీలాప్రసాద్, ఎ.టు.జడ్ రావ్, సుబ్బారావ్ అనుపమ, చిదంబరంలు కూర్చున్నారు.

"మా పెద్ద బాస్ సినిమా చూస్తున్నాం కనుక ప్రక్కన కామెంట్రీలు మాత్రం ఎవరూ చెప్పవద్దు - గప్‌చిప్ సాంబారు బుడ్డీలా సినిమా చూడండి అందరూ" ముందే వార్నింగ్ యిచ్చాడు చిదంబరం.

"గురూ - తెలుగు సినిమా చూస్తున్నంతసేపూ, నా నోరు వూరుకోదుమరి - కామెంట్రీ యివ్వక తప్పదు. నీకు యిష్టం లేకపోతే -- దూరంగా వెళ్లి కూచో -ఓ.కె.?" అన్నాడు లీలాప్రసాద్.

"ష్ - బోత్ ఆఫ్ యూ కీప్ క్వయిట్ - పాట వస్తున్నది విననీయండి".

హీరో పల్లెటూరివాడు - సంక్రాంతి కాబోలు వచ్చిందట, ఊళ్లో ఆడా మగా అందరూ కలసి డాన్స్ చేస్తూ పాట పాడుతున్నారు. హీరో సంక్రాంతి మీద పాట మొదలు పెట్టి ఆదర్శనాయకుల గురించి కూడా పాడేస్తున్నాడు. దర్శకుడేమో, గాంధీగారు కర్ర పట్టుకుని నడవటం, బోసు ఉపన్యాసం యివ్వటం మొదలు పెట్టి ఏవేవో చూపిస్తూ భారత ప్రభుత్వం బహుమతి కోసం, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ సబ్సిడి కోసం నానా తంటాలూ పడుతున్నాడు.

హీరోయిన్ అమెరికాలో చదివిందిట - అందుకని ఎప్పుడూ పాంట్, షర్టు మాత్రమే కడుతున్నది. వాళ్ళ నాన్న పెళ్లి చేసుకోమంటే 'నో డాడీ' అంటోంది ముద్దుగా.

"మూతి సున్నాలా పెట్టి అంటున్నది చూశారా - అలా మూతి సున్నాలా పెడితే నా కిష్టం" అంటున్నాడు ప్రసాద్.

ఆ పల్లెటూరుగాడ్ని నేను చేసుకోనంటే చేసుకోనంటే చేసుకోనంది హీరోయిన్.

వాళ్ళ నాన్న గట్టిగా అరుస్తున్నాడు, ఆ పిల్ల మీద. ఈసారి మూతి సున్నాలా పెట్టకుండా మూతి ముడుచుకుని కూర్చుంది ఆ పిల్ల.

మృణాలిని వాళ్ళ అబ్బాయి మూడేళ్ల వాడు పెద్దగా అరుస్తున్నాడు - "ఈ చినిమా బాలే - జూకి వెడదాం" అని -

"ష్ జూలో కన్నా యిక్కడే బాగుంటుంది గోల చేయకు" అంటున్నది ఆవిడ.

"కోతి - కోతి - అటు చూడవోయ్ బాలకృష్ణా" లీలాప్రసాద్ ఆ కుర్రాడికి చెబుతున్నాడు.

"ఏదీ.... ఎక్కడా..." అంటున్నాడు వాడు.

తెర మీద హీరో కోతి గంతులు వేస్తున్నాడు - ప్రక్కనో పది మంది లావాటి అమ్మాయిలను పెట్టుకుని.

"నిగ నిగలు - పిటపిటలు, కసి కసి, నీ లోపలి అందాలు అంటూ సంస్కృతంలో పాడుతున్నాడేమిటీ - యిది తెలుగు సినిమా కాదా!" అంటున్నాడు మూర్తి.

"ఇంతకు ముందు తెలుగులో రెండర్థాల పాటలు వచ్చేవి - అలాటి పాటలు వ్రాసిన వాళ్లకి డాక్టరేట్లూ, పద్మశ్రీలు, ఆచార్య బిరుదులూ యిచ్చేసరికి, వాళ్లు యింకా బరితెగించేసి యిప్పుడు ఒకటిన్నర అర్థం వచ్చే పాటలు వ్రాస్తున్నారు - యింకా కొన్ని సన్మానాలూ, వగైరాలూ జరిపించుకుని తర్వాత ఇక ఒకే అర్థం వచ్చే పాటలు వ్రాస్తారు. అప్పుడుకాని తెలుగు సినిమాల్లోని సాహిత్యం చేరాల్సిన స్థాయికి చేరుకోదు!" కసిగా అన్నాడు ఎ టు జడ్ రావ్. అంటూనే లేచి బయటకు పోయాడు -- "ఈ పాట అయిన తర్వాత కానీ హాల్లో అడుగు పెట్టనని" శపథం చేసి.

"వాడు బయటకు వెళ్లింది అందుకు కాదు - వాళ్లన్నయ్య, వదిన వెనక సీట్లో కూర్చున్నారు. వాళ్లు చూడకుండా సిగరెట్టు తాగాలని బయటకు పోయాడు వాడు" రామకృష్ణ అన్నాడు.

హీరోకి, హీరోయిన్‌కీ పెళ్లి జరిగి పోతున్నది తెరమీద.

"మాంగల్యం తంతునా..." అంటున్నాడు పురోహితుడు.

"తెలుగు సినిమాలన్నింటికీ ఆస్థాన పురోహితుడితనే సుమా, ఇప్పటికి మూడు వందల పై చిలుకు సినిమాల్లో నటించాట్ట" లీలాప్రసాద్ అన్నాడు.

"దీని తర్వాత శోభనం సీను వస్తుందని నేనూ, రాదని మూర్తీ వాదించుకుంటే, నువ్వెవరితో ఏకీభవిస్తావ్ సుబ్బారావ్?" అడిగాడు రామకృష్ణ.

సుబ్బారావ్ ఏవరితోనయినా ఏకీభవించే లోపలే, శోభనం సీను జరిగిపోతున్నది. అమెరికా నుంచి వచ్చిన అమ్మాయి కనుక శోభనం, పెళ్లి కూతురుకి పాంటు తొడిగాడు

దర్శకుడు.

"ఈ చిత్రంలో సందేశం ఏమిటో తెలుసా?" అడిగాడు లీలాప్రసాద్.

"తెలీదు -- నువ్వు చెప్పద్దు -చెప్పనఖ్ఖర్లేదు!" అన్నాడు చిదంబరం సీరియస్‌గా సినిమా చూస్తూ.

"పెద్ద బాస్ సినిమా చూస్తున్నప్పుడు చిదంబరాన్ని డిస్టర్బ్ చేయకు. ఈ చిత్రంలో సందేశం చెబుతాను, అమెరికాలో ఆడవాళ్లు శోభనం గదిలో పాంట్లు వేసుకుంటారని" అన్నాడు రామకృష్ణ.

"శోభనాలు, అలాటివీ అమెరికాలో వుండవు బుజ్జీ - అద్దంకిలో ఉంటాయి" మూర్తి.

ఆ పిల్లని చీర కట్టుకోమంటున్నాడు హీరో - ఆ అమ్మాయికి చేతకావటంలేదు. అతను "భారత సంస్కృతి - దాని యొక్క విశిష్టత" అన్న అంశముపై మూడు పేజీల వ్యాసం చదువుతున్నాడు.

అప్పుడే హాల్లోకి మళ్లీ వచ్చిన ఎ టు జడ్ రావ్ 'హా -నా ఖర్మమిలా కాలెను కదా' అని చింతించుచూ కుర్చీలో చేరగిలబడి కూర్చున్నాడు.

ఆ పిల్ల మళ్లీ మూతి సున్నాలా పెట్టి, హీరో భుజాల చుట్టూ చేతులు వేసి, దగ్గరకు లాక్కుని, అతని కళ్లల్లోకి గోముగా చూస్తూ, ప్రేమగా పిలిచింది.

హీరో ఆమెను చటుక్కున విదిలించి కొట్టాడు.

"ఏమయింది - బల్లిగానీ ఏమయినా పాకిందా అతని మీద" మూర్తి.

హీరో కోపంగా అంటున్నాడు - "నువ్వు భారత స్త్రీవి - భర్తను పేరు పెట్టి పిలవటానికి సిగ్గులేదూ - నీకు నోరెలా వచ్చిందసలు" అంటూ మొదలు పెట్టి "భారత దేశంలోని మొగాడి భార్య, ఆమె విధులు - పతివ్రతా ధర్మములు" అన్న అంశముపై మరి నాలుగు పేజీల వ్యాసం చదవటం మొదలుపెట్టాడు.

"ఖర్మ - ఇదేం సినిమా బాబూ - పొరపాటున వచ్చాం!" అంటున్నది అనుపమ.

"కొంచెం ప్రోగ్రసివ్‌గా వుంటే, దేశం ఎక్కడ బాగుపడి చస్తుందో అని భయం మనవాళ్లకి. చాదస్తం, మూఢ నమ్మకాలూ, దేవుడి భయం, సనాతనత్వం, అంతా భారత సంస్కృతి పేరుతో రంగరించి రోజుకి మూడు ఆటలుగా జనానికి పట్టిస్తున్నాయి మన సినిమాలు. ప్రేక్షకులూ మూడు వందల ఆటలూ ఆడించేసి శతదినోత్సవం చేయిస్తున్నారు. నిర్మాతలు, గొప్ప సెంటి మెంటల్ చిత్రం అని ఓపెన్‌గా ప్రచారం చేసుకుంటున్నారంటే, ప్రేక్షకుల మూఢత్వం మీద వాళ్లకి ఎంత నమ్మకమో అర్థమవుతుంది" కసిగా అన్నాడు ఎ టు జడ్ రావ్.

"ష్.... గోలచేయకు గురూ - సినిమా చూడనీ - డైలాగ్స్ వినపడిచావటంలేదు" విసుక్కున్నాడు చిదంబరం.

హీరోకి, హీరోయిన్‌కీ ఏదో గొడవ వచ్చేసింది. వేరుపడిపోయారు.

"అమ్మయ్య సినిమా అయిపోతుందేమో" నిట్టూరుస్తూ అన్నాడు రావ్.

"అప్పుడేనా మళ్లీ వాళ్లిద్దరూ కలవాలి కదా..."

'అవునవును గ్రూప్ ఫోటో అదీ వుండాలి కదా.. తెలుగు సినిమా! త్రీ ఛీర్స్ టు యు!' కళ్లు మూసుకున్నాడు ఎ టు జడ్ రావ్.

"ఇంట్రవల్ అదీ వుండదా నాయనా!" వెనక కుర్చీలోంచి రాజు అరుస్తున్నాడు.

"ఉండదు - నేనే ఇంట్రవల్ వద్దని కంటిన్యుయస్‌గా చూపించమనీ అప్పుకుట్టన్ నాయర్‌తో చెప్పాను!" రామకృష్ణ.

"ఏం బాబూ - తలుపులు తీస్తే మేము పారిపోతామనా?" లీలాప్రసాద్.

"కాదు ! ఈ మూడున్నర గంటల మార్నింగ్ ఆటవల్ల, వాడి మ్యాట్నీ షో దెబ్బతింటే, ఈ జన్మలో మనకి సినిమాలు వేయడు వీడు - అందుకని!" అన్నాడు రామకృష్ణ.

హీరోయిన్, దాదాపు హీరోను మరచి పోయింది. హీరో మాత్రం రకరకాలుగా ఆమె వెంట పడుతున్నాడు.

"నువ్వంటే నా కిష్టం లేదు - ప్రేమ అసలే లేదు - పైగా అసహ్యం. నీలో సంస్కారం లేదు - సభ్యత లేదు. నీకూ, నాకూ పడదు. కనుక నీ దారి నీది - నా దారి నాది" అని చాలా సూటిగా అచ్చ తెలుగులో చెప్పిందా పిల్ల, అతనికి.

అతనికి మరి అర్థమవలేదో, అర్థం చేసుకునే వుద్దేశ్యమే లేదో, ఆమెను మాత్రం వదలటంలేదు. విడాకులకు ఆమె ప్రయత్నించేస్తుంటే, ఆ లాయర్‌ని పొడుస్తానని బెదిరించాడు. 'ఛీ పో' అన్నా, దేబిరుస్తూ ఆమె వెంటపడ సాగాడు. సందు దొరికినప్పుడల్లా "భార్యా భర్తలు; వారి అన్యోన్యత", "సంసారం - స్త్రీల బాధ్యత" మొదలైన విషయాలపై అనర్గళంగా మాట్లాడుతున్నాడు.

తర్వా సినిమా చాలా వంకర్లూ, మలుపులూ తిరిగీ, తిరిగీ, తిరిగీ, తిరిగీ - ఆ భార్యా భర్తల్నిద్దర్నీ కలిపింది. ఆ భార్యా భర్తల మధ్య ఆనందం వుందో లేదో కానీ, ప్రేక్షకులకు మాత్రం ఆనందం కలిగింది.

చివరకు అందరూ కలిసి నవ్వుకుంటున్నారు. దాన్నే 'గ్రూప్ ఫోటో సీన్' అంటారు తెలుగు సినిమాల్లో.

"నేనో జోకు చెప్పనా, సినిమా అయి పోయిన ఈ శుభ సందర్భంలో" అన్నాడు లీలాప్రసాద్.

"వద్దుబాబూ. అంతపని చేయకు. ఇప్పటికే ముఖం వాచింది!" అన్నాడు రావ్.

"జోక్ నాది కాదు మా గురూగార్లు ముళ్లపూడి - బాపూలది".

"అయితే చెప్పు-"

"ఓ తెలుగు సినిమా ఎన్నో మలుపులు తిరిగి, ప్రేక్షకుల ప్రాణాలు తీసి, తీసి, చివరకు సుఖాంతం అయిందట. చివరగా 'శుభం' అని పడటానికి బదులు 'భశుం' అని పడిందట. .విసుక్కుంటూ లేచిన ఒక పెద్దమనిషి 'ఛీ..ఛీ.. ఇంత అవకతవక సినిమా నే నెప్పుడూ చూల్లేదు!" అంటూ తుండుగుడ్డ దులుపుకొని భుజానేసుకుని చక్కాపోయాట .... అదీ కథ."

ఇదే 'భశుం' కథ.